آزمایشگاه سیستم عامل

گزارش پروژه دوم

- آرین باستانی 810100088
- مهدیار هرندی 810199596
- محمدرضا نعمتی 810100226
- https://github.com/AryanBastani/OS-Lab_CAs
- Last commit hash: <u>1f456bb78ff82979bcf1b4ce4efc14ed127c453a</u>

1_ این تابع زمانی فراخوانی می شود که یک پردازه آماده به اجرا شود. اولین کار این است که شرایط پردازنده را حال holding چک کند. برای این کار، از تابع holding استفاده می کند تا مطمئن شود که ptable قفل نیست و پردازه در حال اجرا نیست (بلکه در حالت RUNNABLE است). سپس، flag های مربوطه را بررسی می کند و اگر مشکلی وجود داشته باشد، با تابع panic خطا را گزارش می دهد. بعد از آن، تابع switch context را اجرا می کند تا وجود داشته باشد، با تابع context خلا را گزارش می دهد. بعد از آن، تابع scheduler کند و حالت آن را از RUNNABLE کند و حالت آن را از

2_ لینوکس از یک درخت قرمز-سیاه برای نگهداری پردازه های در حال اجرا استفاده می کند. در این درخت، پردازه ای که کمترین مقدار vruntime را دارد، در گره کوچکترین درخت قرار می گیرد. (vruntime نشان دهنده زمان اجرای پردازه است که در ساختار task_struct ذخیره می شود)

3_ لینوکس و Xv6 دو روش متفاوت برای زمانبندی پردازه ها روی پردازنده ها دارند. در Xv6، تمام پردازنده ها از یک صف مشترک برای انتخاب پردازه ها استفاده می کنند:

```
10  struct {
11   struct spinlock lock;
12   struct proc proc[NPROC];
13  } ptable;
14
```

این صف حاوی حداکثر 64 پردازه است که با ساختار proc struct نشان داده می شوند. برای جلوگیری از تداخل بین پردازنده ها در دسترسی به این صف، یک spinlock به نام lock.ptable وجود دارد که باید قبل و بعد از هر تغییر در صف، قفل و باز شود. این روش زمانبندی ساده است ولی ممکن است باعث کاهش عملکرد سیستم شود. زیرا هر بار که یک پردازنده یک پردازه را اجرا می کند و به پردازه دیگری می رود، cache پردازنده ممکن است نیاز به بروزرسانی داشته باشد.

در لینوکس، هر پردازنده یک صف مخصوص خودش را برای زمانبندی پردازه ها دارد. پردازه ها به صورت جداگانه در لینوکس، هر پردازنده یک صف مخصوص خودش را بیچیده تر است ولی ممکن است باعث افزایش عملکرد سیستم شود. زیرا هر پردازنده می تواند cache خودش را بهینه کند و پردازه ها را با توجه به اولویت آن ها اجرا کند. این روش زمانبندی نیازمند یک مکانیزم برای balancing load است. یعنی اگر یک پردازنده پردازه ای نداشته باشد و یک پردازنده دیگر پردازه های زیادی داشته باشد، باید بتوانند پردازه ها را به یکدیگر منتقل کنند. این کار در صف مشترک لازم نیست.

4_ گاهی اوقات، هیچ پردازه ای آماده به اجرا نیست و تمام پردازه ها منتظر ورودی یا خروجی هستند. اگر در این حالت، هیچ وقفه ای رخ ندهد و فعال نشود، پردازه ها همیشه در انتظار می مانند و ورودی یا خروجی تکمیل نمی شود. برای جلوگیری از این مشکل، در هر دوره، وقفه ای برای مدت کوتاهی فعال می شود تا پردازه ها را بررسی کند و اگر لازم باشد، حالت آن ها را تغییر دهد. این مسئله در سیستم های یک هسته ای هم ممکن است پیش بیاید.

- 1. FLIH (first level interrupt handler)
- 2. SLIH (second level interrupt handler)

همچنین به بخش بالایی و پایینی این دو سطح upper half و lower half نیز گفته می شود. FLIH کارش این است که وقفه هایی را که زودتر باید رسیدگی شوند، مدیریت کند. این کار را با دو روش می تواند انجام دهد:

یا خودش وقفه را حل کند یا اطلاعات مهمی که فقط در زمان وقوع وقفه قابل دسترسی است را ذخیره کند و یک SLIH را برای ادامه کار زمانبندی کند. برای این کار، یک switch context اتفاق می افتد و کد مربوط به هندلر وقفه بارگذاری و اجرا می شود. SLIH کارش این است که وقفه هایی را که زمان بیشتری می خواهند، پردازش کند. این کار را مانند یک پردازه انجام می دهد. یعنی یا یک thread خاص در سطح کرنل برای هر هندلر دارد یا توسط یک pool thread کنترل می شود. سپس، این thread ها در یک صف قرار می گیرند و منتظر می مانند تا اجرا شوند. این hread ها هم مانند پردازه ها زمانبندی می شوند. برای جلوگیری از مشکل starvation در سیستم های real-time ها در نهایت اجرا شود.

پیاده سازی سازوکار افزایش سن:

تابع handle_procs_age را در فایل proc.c اضافه میکنیم. این تابع در تابع trap صدا زده می شود و پراسس ها را بررسی میکند. اگر سن یک پراسس از لیمیت تعریف شده بیشتر بود, صف آن را به صف اول که در اینجا round robin است تغییر میدهد. مقدار last_run که نشان دهنده آخرین زمان اجرای این پراسس است در تابع scheduler مقداردهی می شود.

برای تغییر صف پراسس از تابع change_sched_queue استفاده کردیم که در بخش سیستم کال ها به توضیح آن می پردازیم.

```
OS-Lab-CAs-proc.c

703 void
704 handle_procs_age(int ticks)
{
706    struct proc *p;
707    acquire(&ptable.lock);

708

709    for (p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++)
710         if (p->state == RUNNABLE && p->sched_info.queue != ROUND_ROBIN)
711         if (ticks - p->sched_info.last_run > MAX_AGING_LIMIT)
712         {
713             release(&ptable.lock);
714             change_sched_queue(p->pid, ROUND_ROBIN);
715             acquire(&ptable.lock);
716         }
717
718         release(&ptable.lock);
719 }
```

تغییرات مورد نیاز در استراکت proc:

برای اینکه پراسس ها را به صف های زمانبندی اساین کنیم نیاز داریم فیلد های جدیدی به استراکت پراسس در فایل proc.h اضافه کنیم.

توضیحات فیلد ها در کامنت ها آمده و نیاز به تکرار نیست.:)

```
OS-Lab-CAs - proc.h
39 enum schedulequeue { UNSET, ROUND ROBIN, LCFS, BJF };
40 #define MAX AGING LIMIT 8000
   #define BJF PRIORITY 3
43 struct bjfinfo {
    int priority;
      float priority ratio;
     int arrival time;
      float arrival time ratio;
      float executed cycle;
      float executed cycle ratio;
    int process size;
     float process size ratio;
54 struct scheduleinfo {
     enum schedulequeue queue; // Process's queue
      struct bjfinfo bjf;  // BJF scheduling information
     int last run;
60 enum procstate { UNUSED, EMBRYO, SLEEPING, RUNNABLE, RUNNING, ZOMBIE };
      pde t* pgdir;
     char *kstack;
     enum procstate state;
     int pid;
     struct proc *parent;
    struct trapframe *tf;
     struct context *context;
     void *chan;
     int killed;
      struct file *ofile[NOFILE];
      struct inode *cwd;
      char name[16];
      int creation time;
     struct scheduleinfo sched info; // Scheduling information
```

سطح اول: Round Robin

برای پیاده سازی این زمانبند, تابع roundrobin را به proc.c اضافه میکنیم.

این تابع در واقع آخرین پراسسی که زمانبندی شده* را دریافت میکند و به پراسس های بعدی می رود تا زمانی که به پراسسی برسد که runnable و مربوط به صف round robin است. سپس آن را به عنوان پراسس مورد نظر برای ران شدن در تابع scheduler ریترن میکند.

*در واقع چون در MFQS ابتدا تمامی پراسس های مربوط به صف اول اجرا می شوند, سپس پراسس های صف های بعدی به ترتیب, پس میتوان گفت پراسسی که این تابع دریافت میکند هم توسط round robin زمانبندی شده است.

```
OS-Lab-CAs-proc.c

331  struct proc*
332  roundrobin(struct proc *last_sched_proc)
333  {

334   struct proc *p = last_sched_proc;

while (1)
   {

337    p++;
   if (p >= &ptable.proc[NPROC])
        p = ptable.proc;

340

341   if (p->state == RUNNABLE && p->sched_info.queue == ROUND_ROBIN)
        return p;

343

344   if (p == last_sched_proc)
        return 0;

345   }

347 }
```

سطح دوم: Last Come First Serve

برای این زمانبندی تابع lcfs را به فایل proc.c اضافه میکنیم.

پیاده سازی این زمانبندی به این صورت است که در بین تمام پراسس ها به دنبال پراسس هایی میگردد که runnable و متعلق به صف LCFS هستند. سپس از بین این پراسس ها, پراسسی که کمترین عمر را دارد (یعنی فیلد creation time آن بیشترین است) را انتخاب میکند و به عنوان پراسسی که باید اجرا شود به تابع scheduler ریترن میکند.

```
OS-Lab-CAs - proc.c
350 struct proc*
351 lcfs(void)
352 {
       struct proc *maxP = 0;
       struct proc* p;
       for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
         if(p->state != RUNNABLE || p->sched info.queue != LCFS)
           continue;
         if (maxP!=0){
           if(p->creation time > maxP->creation time)
             maxP = p;
         }
         else
           maxP = p;
       return maxP;
```

سطح سوم: Best Job First

برای این زمانبندی تابع bestjobfirst را به فایل proc.c اضافه میکنیم.

پیاده سازی این زمانبندی به این صورت است که در بین تمام پراسس ها به دنبال پراسس هایی میگردد که runnable و متعلق به صف BJF هستند. سپس از بین این پراسس ها, پراسسی که کمترین رنک را دارد را انتخاب میکند و به عنوان پراسسی که باید اجرا شود به تابع scheduler ریترن میکند.

برای محاسبه رنک پراسس از تابع calc_bjf_rank استفاده میکنیم که با توجه به فرمول داده شده و فیلد های در دسترس, رنک را بدست میاورد.

پیاده سازی MFQ:

تابع scheduler را به این صورت تغییر میدهیم که ابتدا از صف round robin پراسس میگیرد و سعی میکند اجرا کند. اگر پراسسی در این صف نبود به سراغ LCFS میرود دوباره اگر پراسسی نبود به سراغ صف آخر یعنی BJF میرود. همچنین در هر مرحله فیلد های مربوط به bjf پراسس را تغییر میدهیم.

```
OS-Lab-CAs - proc.c
     scheduler(void)
      struct proc *p;
      struct proc *last round robin = &ptable.proc[NPROC - 1];
      struct cpu *c = mycpu();
      c - proc = 0;
       for(;;){
         sti();
         acquire(&ptable.lock);
         p = roundrobin(last round robin);
         if(p)
           last_round_robin = p;
           p = lcfs(); // TODO LCFS
           if(!p){
            p = bestjobfirst();
            if(!p){
               release(&ptable.lock);
         c->proc = p;
         switchuvm(p);
         p->state = RUNNING;
         p->sched info.last run = ticks;
         p->sched info.bjf.executed cycle += 0.1f;
         swtch(&(c->scheduler), p->context);
         switchkvm();
         c - > proc = 0;
         release(&ptable.lock);
      }
```

سیستم کال های اضافه شده:

تغییر صف پراسس ها:

تابع نهایی این سیستم کال change_sched_queue است.

این سیستم کال ابتدا چک میکند اگر صف ورودی UNSET بود, یعنی پراسس تازه ایجاد شده است. در صورتی که اولین پراسس است آن را به round robin در غیر این صورت به صف LCFS اساین میکند.

اگر صف ورودی غیر UNSET بود, بین پراسس ها سرچ میکند و طبق pid ورودی پراسس را پیدا میکند و آن را به صف ورودی اضافه میکند.

```
OS-Lab-CAs - proc.c
change sched queue(int pid, int new queue) {
  struct proc *p;
 if (new queue == UNSET)
    if (pid == 1)
      new queue = ROUND ROBIN;
    else if (pid > 1)
      new queue = LCFS;
    else
      return -1;
  int old queue = -1;
  acquire(&ptable.lock);
  for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
    if(p->pid == pid){
      old queue = p->sched info.queue;
      p->sched info.queue = new queue;
      break;
    }
  release(&ptable.lock);
  return old queue;
```

تغییر دادن پارامتر های BJF در سطح پراسس و سیستم:

توابع نهایی برای تغییر دادن پارامتر های bjf در هر دو سطح به صورت زیر هستند. تمپلیت کلی هر دو یکسان است.

تابع set_proc_bjf_params بر اساس pid پراسس مورد نظر را پیدا میکند و پارامترها را ست میکند. اگر پراسس پیدا نشد -1 ریترن می شود که نشان دهنده ارور است.

```
OS-Lab-CAs - proc.c
    set proc bjf params(int pid, float priority ratio, float arrival time ratio,
                       float executed cycles ratio, float process size ratio)
      acquire(&ptable.lock);
      struct proc* p;
      int found = -1;
      for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
        if(p->pid == pid){
          p->sched info.bjf.priority ratio = priority ratio;
          p->sched info.bjf.arrival time ratio = arrival time ratio;
          p->sched_info.bjf.executed_cycle_ratio = executed_cycles_ratio;
          p->sched info.bjf.process size ratio = process size ratio;
          found = 0;
          break;
      release(&ptable.lock);
      return found;
738 set_global_bjf_params(float priority_ratio, float arrival_time_ratio,
                         float executed cycles ratio, float process size ratio)
      acquire(&ptable.lock);
      struct proc* p;
      for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
        p->sched_info.bjf.priority_ratio = priority_ratio;
        p->sched_info.bjf.arrival_time_ratio = arrival_time_ratio;
        p->sched info.bjf.executed cycle ratio = executed cycles ratio;
        p->sched info.bjf.process size ratio = process size ratio;
      release(&ptable.lock);
```

چاپ اطلاعات:

در آخر با تابع show_proc_info اطلاعات مربوط به پراسس ها را پرینت می کنیم. خود این تابع صرفا تعدادی پرینت و فرمت کردن دیتا ها است و محتوای خاصی ندارد. در برنامه test_sched از آن استفاده میکنیم.

برنامه های سطح کاربر:

دو برنامه سطح کاربر foo و test_sched را برای بررسی فیچر های اضافه شده به سیستم اضافه میکنیم. برنامه **foo** به صورت زیر تعدادی پراسس می سازد که برای اینکه به سرعت تمام نشوند, مقداری عملیات های طولانی انجام میدهند.

```
OS-Lab-CAs - foo.c
    #include "types.h"
    #include "user.h"
   #define INF 1000000000000
6 void make very long calculations()
        int pid = fork();
        if (pid > 0)
         continue;
        if (pid == 0)
          sleep(5555);
          for (int j = 0; j < i * 123; j++)
            long long num = 1;
            for (long long k = 0; k < INF; k++)
              num = num << 1;
          exit();
        }
27 int main()
      make very long calculations();
      while (wait() != -1)
      exit();
```

برنامه test_sched یک اینترفیس برای کاربر مهیا میکند که با کمک آن بتوانیم عملیات های مختلفی که در این آزمایش در سیستم پیاده کردیم را تست کنیم. بخشی از نتایج اجرای این دو برنامه در زیر آمده است.

\$ test_sched Process_Name	info PID	State		Cycle	Arrival	Priority	R_Prty	R_Arvl	R_Exec	R_Size	Rank
init		sleeping									5
sh		sleeping									12
test_sched	31	running			19591						19594
\$ foo&											
\$ test_sched info											
Process_Name	PID	State		Cycle	Arrival	Priority	R_Prty	R_Arvl	R_Exec	R_Size	Rank
init		sleeping									5
sh		sleeping									12
foo		sleeping			20286						20323
foo	33	sleeping			20285						20288
foo		sleeping			20286						20324
foo		sleeping			20286						20324
foo	37	sleeping			20287						20325
foo		sleeping			20287						20325
foo		sleeping			20288						20326
test_sched		running			20632						20635
\$ test_sched set_global_bjf 3 4 5 1											
global BJF params set successfully											
<pre>\$ test_sched</pre>											
Process_Name	PID	State	Queue	Cycle		Priority	R_Prty	R_Arvl	R_Exec	R_Size	Rank
init		sleeping									14
sh		sleeping									38
foo	34	runnable		249	20286						101691
foo	33	sleeping			20285						101437
foo		sleeping			20286						101691
foo		sleeping			20286						101691
foo	37	sleeping		249	20287						101696
foo		sleeping		249	20287						101696
foo		sleeping			20288						101701
test_sched \$ []	42	running	2	0	22780	3	1	1	1	0	22783